

Zendingsberichten
Jeugd en Volwassenen
2017-Q1

1 Goud in hun harten

Theda, Ierland

7 januari 2017

In dit persoonlijke relaas deelt Theda (spreek uit als: TH-EE-da) hoe God haar moeders gebeden beantwoordde en haar heeft bewogen om anderen voor Hem te bereiken.

Theda kwam uit een gebroken gezin en liep op achttienjarige leeftijd weg van huis. Ze belande van de ene relatie naar de ander en vond vaak troost in alcohol. Ondanks alles werd ze verpleegster en behield wonder boven wonder haar baan. Haar moeder, een evangelist, bad veel voor haar.

Op haar dertigste kreeg ze een ernstig autoongeluk. Voor het eerst, na een hele lange tijd, zag ze God weer staan. Het was een tijd waar ze heel veel begon te lezen

over Ellen G. White. Één boek, ‘De waarheid over engelen’ had grote indruk op haar gemaakt: ‘Wij weten niet hoe een dag eruit komt te zien, hoe een uur of een moment kan eindigen en nooit zullen wij de dag beginnen zonder het vertrouwen in onze wegen tot onze hemelse Vader. Zijn engelen zijn benoemd om over ons te waken, en als we ons onder hun bescherming plaatsen, dan zullen zij in tijden van gevaar aan onze rechterhand staan.’. Ze was ontdaan van de tekst en vroeg zich af hoe ze van haar alcoholprobleem af kon komen. Op dat moment ervoer ze een ongeloofelijke vastberadenheid. Ze veranderde haar levensstijl; stopte met drinken, nam afscheid van vrienden die slechte invloed op haar hadden, verhuisde naar een ander stad en woonde diensten in de Adventkerk bij.

Het gevaar was echter nog niet geweken. Toen de drang naar drank weer terug kwam, zocht ze wanhopig hulp bij God. Ze knielde en bad om zijn hulp. Ze wist dat ze haar lichaam moest ontgiften en nam vrij van werk om haarzelf op een dieet te zetten van verse sap, fruit, noten en zaden.

Door haar interesse in gezondheidszorg raakte ze als vrijwilliger betrokken bij de Cuisle (spreek uit als: COOSH-le) Centrum, een nieuwe centrum van invloed die geleid werd door de Adventkerk aan de zuidkant van Dublin. (Leer meer hierover op www.cuislecentre.ie).

Op een morgen zag ze een man op zijn fiets naderen. Hij leek door de war en hopeloos. Uit zorgzaamheid vroeg ze of ze hem kon helpen. 'Ik zou het niet erg vinden om wat te eten' antwoordde hij. Ze gaf hem soep die ze had meegenomen van huis. Ze spraken wat en hij nam haar in vertrouwen

over een aantal trauma's in zijn leven. Ze gaf hem schone kleding en vroeg of hij mee wilde naar de kerk om samen te bidden.

Het was voor hem een lange tijd geleden dat hij weer in een kerk was. Zes maanden achter elkaar kwam hij trouw naar de bidstond. Elke sabbat werd hij een vaste bezoeker van de Adventkerk.

Hij had een nieuwe familie gevonden.

Gemeenteleden die hem door zijn moeilijke tijd hielpen, die met hem baden, dankzij het werk van gemeenteleden bij Cuisle.

Fast Facts

- Ierland is een slangen-vrije eiland. Er zijn ook geen mollen, wezels, stinkdieren en reeën.
- De voorouderlijke taal van het Ierse volk is Gaelisch. Tegenwoordig spreken alleen 380.000 spreken de taal vloeiend.

- Vele Ierse familie namen begint met “Mac” of “O” wat in het Gaelisch “zoon van...” en “kleinzoon van...” betekent.

2 Tatiana's verhaal

Tatiana, Ierland

14 januari 2017

Geboren in Moldavië, kwam Tatiana naar Ierland toen ze 19 jaar oud was – en acht maanden zwanger was. In dit persoonlijke relaas deelt ze haar verhaal.

Tatiana groeide op in een streng Oosters-Orthodoxe familie. Als kind kreeg ze boeken over de Sabbat, maar haar familie verbrandde de boeken omdat deze niet Orthodox - dus niet van God – was. Om toch dicht bij God te blijven had ze haar geloof in een aantal beelden gelegd en bewaarde ze.

God bleef aan haar werken.

Ze trouwde jong en maakte plannen om naar Ierland te gaan. Via de Tsjechische Republiek naar Frankrijk, waar ze 6

maanden in Parijs verbleven. Het leven was zwaar. Ze leefden op straat: bedelend voor hun eten en 's nachts slapen in de kelders. Bij hun tweede poging om illegaal mee te reizen via een vrachttrein lukte het om in Engeland te komen. 11 uur lang hielden ze zich verborgen. Met enkel hun paspoorten en beetje geld kwamen ze in Dover aan waar ze werden opgevangen bij het Rode Kruis. Taniana was toen al een paar maanden zwanger.

Hun reis was nog niet ten einde. Ze wilden door naar de Republiek van Ierland.

Toen ze aankwamen in Dublin vroegen ze gelijk een vluchtelingenstatus aan. Hun zoon Christian werd geboren in de stad Limerick, waar ze heen werden gestuurd. Ze verbleven daar een anderhalf jaar en kregen uiteindelijk hun Ierse burgerschap. In die tussentijd bouwden ze een aantal vriendschappen op. Toen hun droom om in

Dublin te wonen eindelijk werkelijkheid werd, kreeg Tatiana namen en telefoonnummers van deze vrienden zodat zij met haar gezin altijd ergens terecht kunnen, mocht er iets gebeuren.

In al die tijd was ze God niet vergeten. Na een snelle familiebezoek in Moldavië keerde ze terug naar Dublin met een bijbel. Naast de bijbel had ze ook religieuze beelden en andere objecten uit Moldavië meegebracht en wat Moldavisch eten. Ze belde het nummer die haar vrienden hadden meegegeven aan hun en nodigde de mensen uit voor eten. De avond dat ze haar gasten zouden ontvangen pakte ze haar bijbel en bad. Ze bad voor de waarheid en om raad. Ze ontving haar gasten met Moldavische wijn, salami, en ander soorten vlees van Moldavië op de nette gerangschikte tafel. Haar gasten excuseerden zich echter en gaven aan dat

ze geen alcohol drinken en geen varkensvlees aten. Uit nieuwsgierigheid vroeg ze naar hun redenen van onthouding van wijn en varkensvlees. Haar gasten pakten de bijbel erbij en antwoorden haar vragen. Die avond werden een hoop andere vragen beantwoordt. Uiteindelijk vroeg Tatiana of ze een keer mocht naar hun kerk. Ze had een afspraak met God, en wilde deze graag nakomen.

Na haar eerste bezoek aan de Adventkerk zijn ze nooit meer terug gegaan naar de Orthodoxe kerk. Ze had gebeden om de waarheid en deze gekregen. God haar naar de Adventkerk geleid.

Vandaag de dag zijn Tatiana en haar gezin lid van de Adventgemeente die bijeenkomt in een afgehuurde schoolzaal in Dublin. Zij kijken ernaar uit om een eigen kerkgebouw te hebben.

Bedankt dat u hun steunt door middel van de Dertiende Sabbat Collecte!

Mission Post

- In 1861 publiceerde de *Review & Herald* brieven uit Ierland waarin stond dat 5 personen de Sabbat vierden als een gevolg van ontvangen boeken en stukken van verwanten uit de V.S.
- De Ierse Missie van de Zevende-dags Adventisten was in 1902 georganiseerd en omvatte de Republiek Ierland en Noord-Ierland.
- De Ierse Missie heeft 10 kerken en 783 leden.

3 De kracht van het voorbeeld Elizabeth en Mercha, Ierland

21 januari 2017

Elizabeth was de eerste van de negen meisjes die ging trouwen. Haar huwelijk duurde 3 maanden. Scheiden was een schande. Haar vader begreep niet dat haar man haar mishandelde. Voor hem, haar vader, was ze rebels.

In 1980 toerde Elizabeth met het lokale orkest als fluitist door de VS. Ze gaven concerten over Ierse muziek in 71 dagen. Tijdens dit tournee ontmoette ze Mercha. Hij was nieuw in het orkest als violist. Kort daarna gingen ze samenwonen en mochten ze hun eerste van de drie kinderen welkom heten in hun gezin.

Elizabeth was dolgelukkig met haar huidige leven met Mercha. Precies het tegenover gestelde als ze bij haar familie was geweest. Ze kwam altijd ongelukkig thuis als ze haar familie bezocht had. Elizabeth voelde zich door haar familie, omgeving en Katholieke kerk buitengesloten. Tegelijkertijd zag ze een duidelijk verschil tussen haar familie en de familie van Mercha. Ze voelde de warmte en gastvrijheid bij Mercha's familie. Mercha was op dat moment een niet praktiserend Adventist. Zijn vader had een leiders positie in de Roemeense Adventkerk, maar oordeelde nooit over hun levensstijl. De bijbelse uitleg die Elizabeth van haar schoonvader kreeg vond ze erg prettig en was altijd gemoedelijk. Elizabeth merkte op de Katholieken hun Sabbat op zondag hielden, maar na de mis gingen zij sport kijken en gingen soms naar het café. Mercha's ouders gingen zelfs niet

winkelen op Sabbat, maar zag wel dat er een genoeglijke ritme was: zes dagen en dan een rustdag.

Sabbat begon steeds meer een rol te spelen. Na de (bijna dodelijke) motorongeluk die Mercha kreeg was het houden van de Sabbat een feit. Er waren te veel toevalligheden bij de motorongeluk: Een auto reed hem van achteren aan toen het door rood wilde rijden; Elizabeth, die altijd achterop zat bij Mercha, ging op het laatste moment niet mee in verband met een onverwachte bezoek van haar zus; de vioolkist die Mercha op zijn rug droeg voorkwam dat hij zijn rug en nek brak. Zijn viool was total los, maar hij leefde nog.

Mercha had gebroken ribben, botbreuken en verloor bijna zijn been.

Het ongeluk had heel veel indruk op hem gemaakt. Hij had bijna het leven gelaten, en

besloot in 2007 zijn leven te geven aan Jezus.

Elizabeth was nog niet klaar voor haar doop, terwijl ze het aan de andere kant wel een logische stap vond. Ze kon zich al langere tijd niet vinden in de negatieve taal en het schuldgevoel die ze voelde bij de Katholieke kerk.

In 2014 organiseerde de Ierse Adventkerk lezingen van Mark Finley en Dr. Michael Hasel over onder andere bijbelse Archeologie. Mercha en Elisabeth gingen samen naar de lezingen. Ze was diep onder de indruk wat ze hoorde en besloot in februari dit jaar (2016) zich te laten dopen. Mercha en Elisabeth pasten hun levensstijl aan. Mercha's ouders waren hun grootste voorbeelden hoe je een leven moest leiden.

Snelle feiten

- 90% van de Ierse onderdanen zijn Rooms Katholiek, maar alleen 30% gaat naar de kerk.
- De Koninklijk Societeit ter Preventie van Dierenmishandeling (RSPCA) werd gesticht in 1824 door Richard Martin, een Ierse politicus en één van de eerste dierenrechtenactivisten.
- De langste naam in Ierland is Muchanagherdauhaulia in provincie Galway.

4 Een wandeling in het park Dorota, Polen 28 januari 2017

Dorota was als klein kind al erg gelovig. Haar opa droeg hier veel aan bij. Zo liet haar opa haar de platteland en de weiden zien en vertelde

over Gods creatie. Hij vertelde haar dat ze hier haar hart kon luchten. ‘God is altijd bij je’, vertelde hij haar. Na zijn overlijden ondervond ze veel onbegrip van de gemeenschap. Ze begrepen haar relatie met God niet.

De jaren vloog voorbij. Haar relatie met God bleef onveranderd. Ze trouwde en kreeg een zoon en dochter. Haar gezondheid echter ging achteruit.

Haar omgeving vroeg zich vaak af waarom ze bad en dat haar God haar niet hoorde

omdat ze niet beter werd. Desondanks bleef ze volhardend in geloof.

Ze besloot om naar Noord-Ierland af te reizen om in Belfast opnieuw te laten onderzoeken. Haar oorspronkelijk diagnose bleek niet de juiste te zijn. Nadat dit bekend werd verbeterde haar gezondheid en besloot ze in de buurt van Belfast te wonen. Op een dag wandelde ze met haar, inmiddels volwassen, dochter door het park in Carryduff. Ze spraken Pools. Tijdens het wandelen stopten ze plotseling toen ze een ander vrouw in het Pools hoorde praten. De dames moesten even lachen om het grappig situatie en maakten kennis met elkaar.

Het gesprek ging over wat hun naar Noord-Ierland brachten en uiteindelijk ook over geloof. Barbara, de dame in het park, vertelde dat ze Zevende-dag Adventist was en nodigde Barbara en haar dochter uit

voor bijbelstudie. Dit tot grote vreugde van Dorota. Barbara vertelde haar ook over de Hope Channel Poland en de populaire Hope Sabbath School programma dat in het Pools vertaald is.

Dorota bezocht de Adventkerk en leerde onder andere over de volwassendoop in plaats van kinderdoop wat voor haar bekend was voordat ze bij de Adventkerk kwam. Ze maakte plannen voor haar doop. Deze wilde graag in haar vaderland laten doen. Echter, haar kinderen, vele vrienden en familie konden hier niet bij zijn. Hope Channel Poland live kwam met een oplossing: haar doop werd online uitgezonden. Zo kon men overal haar doop bijwonen. Er kwamen veel emoties los tijdens haar doop.

Terug in Noord-Ierland vond ze de Sabbatuur in de kerk niet voldeed aan haar geloofsleven. Ze nodigde daarom

gemeenteleden en Pools sprekende vrienden uit om Sabbat bij haar thuis te houden. Ze keken de Sabbatschool programma via Hope Channel Poland en stonden stil bij speciale gelegenheden. God had haar door haar gezondheid naar Ierland geleid. Ze heeft hem daar beter leren kennen en kennis gemaakt met de Zevendedags Warriors. Ze voelt zich eindelijk thuis en begrepen in haar geloof. Dit kwartaal gaat de 13 sabbatschool collecte naar de bouw van een studio voor Hope Channel Poland. Het personeel werkt momenteel in een te kleine kelderruimte van het hoofdkantoor van de Poolse Unie Conferentie in Warschau. Een nieuwe studio is hard nodig om meer programma's te produceren zodat ze meer gemeenteleden en geïnteresseerden kunnen bereiken. Het werk wat ze doen is ook een geweldige ondersteuning voor Polen die in

het buitenland wonen. Evenementen, georganiseerd door de Poolse Unie, kunnen via het internet worden gevolgd. Alvast hartelijk dank voor uw steun.

Snelle Feiten

- Polen was het eerste land in Europa die een constitutie had.
- De in Polen geboren astronoom Nicolaus Copernicus (1473-1543) was de eerste persoon die beweerde dat de aarde niet het middelpunt van het universum was.
- Het Poolse alfabet bestaat uit 32 letters.

5 Een Nieuwe Wereld in Nowa Huta Agnieszka, Polen

4 februari 2017

Nowa Huta (spreek uit als Nova WHO-ta) betekend 'nieuwe staalfabriek'. Het stadje ligt net buiten Krakau in Polen. Het was gebouwd als voorbeeld voor de grote communistische maatschappij verspreid over Oost-Europa. Vanuit die communistische astetische ideologie paste de kerk niet in het plan. Desondanks verlangden de inwoners naar een religie. In 1967 kregen ze goedkeuring voor de bouw van een kerk. De Communistische overheid weigerde echter om enige uitrusting of materialen beschikbaar te stellen voor het bouwen van een kerk, aangezien de overheid de leverancier was van alle

goederen en diensten. De inwoners lieten zich echter niet tegenhouden en bouwden met hun eigen handen een Rooms-Katholieke Kerk, The Lord's Ark.

In de jaren 80 kregen de Zevende-dag adventisten een gelegenheid om te evangeliseren. Na de val van de communisme in Polen (1989) werden de religieuze activiteiten meer verspreid. Agnieszka (spreek uit als ag-NESH-ka) kon zich nog herinneren hoe ze voor het eerst in contact kwam met het Adventisme. Het was 1992 en ze was net 20. Ze zag posters over de gezondheidslezing en besloot om hieraan deel te nemen. Het gezondheid gedeelte vond ze geweldig. De religieuze presentaties die daarna kwamen hadden geen indruk op haar gemaakt. Ze vond het propaganda dat er bijbelstudie kaartjes werd uitgedeeld en gooide het weg.

Ze bleef echter wel naar de gezondheidslezing komen. Langzaam maar zeker werd ook haar interesse gewekt voor bijbelstudie. Het ontroerde haar dat Jezus voor haar was gestorven en dat de bijbel belangrijk is voor het alledaagse leven. Agnieszka was aan het einde van de lezing overtuigd van de Adventboodschap. Ze wilde zich laten dopen. Haar katholieke ouders steunden haar keuze om Adventist te worden.

Vandaag de dag werkt Agnieszka voor de Zuid-Poolse Unie Conferentie. Ze is ook sabbatschoolleidster bij de Centrale Adventkerk in Krakau. De korte clips van Mission Spotlight is een vaste onderdeel voor de dienst wanneer men getuigenissen wilt afleggen. Ze is dan ook dankbaar dat de 13^e sabbatschool collecte naar Hope Channel Poland gaat voor een nieuwe studio.

In de jaren 80 moest alles door de overheidsensuur. De Adventkerk kreeg wel een akkoord voor radio programmering. De Poolse programma's werd daarom uitgezonden door de Adventist World Radio (AWR) uit Lissabon (Portugal). Naarmate de tijd verstreek en Polen veranderde, veranderde ook haar houding naar religie. Er kwamen meer mogelijkheden om meer reikwijdte te creëren. Het gebruik van privé stations had een beperkte bereik. Met de komst van internet werd er meer reikwijdte gecreëerd en bood meer creatieve mogelijkheden (bijvoorbeeld via youtube en facebook).

Hope Channel Poland is een wereldwijd een belangrijk medium om de Adventboodschap bij de mensen te brengen. Niet alleen in Polen, maar vooral buiten Polen.

Missie Post

- De eerste Adventisten die naar Polen kwamen, waren J. Laubhan en H. Szkub in 1888.
- De Poolse Unie Conferentie werd opgericht in 1921 en heeft 117 kerken en 5.800 leden.
- Vandaag is de Adventkerk de op vier na grootste Protestantse religie in Polen.

6 Blinde Hoop

Marian, Polen
11 februari 2017

Marian (jongen) was niet blind geboren. Zijn ouders kwamen erachter dat hij niets zag toen hij 1 jaar was. Als een boeren echtpaar uit een klein dorp niet ver van de stad Rodom in Oost-centraal Polen, vertrouwden zijn ouders de zorg voor Marian toe aan zijn oma.

Hij is dankbaar voor haar opvoeding. De beste dingen uit zijn leven had hij aan haar te danken. Zij had hem ook de liefde voor de bijbel doorgegeven.

Op 9 jarige leeftijd ging Marian naar het Laski Onderwijs Centrum, een lagere en middelbare katholieke kostschool ten noorden van Warschau. De school bood

hoge kwaliteitsopleiding voor blinde kinderen en bereidde hun voor om succesvol te leven in een slechtziende wereld.

Na de lagere school ging hij naar de middelbare school. Hier kreeg hij zijn eerste ervaring met de bijbel.

Marian merkte op dat de tien geboden die hij van zijn oma had geleerd anders was dan hetgeen hem verteld werd op school. Dit werd bevestigd toen hij Matteüs 5:17-19 (NBV) las, en zijn hoogleraar godsdienst hem vertelde dat 'de kerk het recht van God heeft gekregen om leefregels op te leggen en zij (de kerk) de mogenheid heeft om de wet van God te veranderen.'. Dat was gelijk de laatste keer dat Marian naar godsdienstles ging.

Een paar jaar na zijn afstuderen trouwde Marian met Anna. Anna zag een folder over bijbelstudie liggen en besloot zich in te

schrijven. Na afronding van de bijbelstudie kwam de predikant persoonlijk haar certificaat brengen. Hij nodigde Anna uit om een dienst bij te wonen van de Adventkerk. Ze vond het geweldig en moedigde Marian uit om ook een dienst bij te wonen. Anna blijft thuis om op de kinderen te passen, zodat hij rustig de sabbatschooldienst en eredienst kon bijwonen.

De gemeenteleden van de Adventkerk waren onder de indruk dat een blinde man zijn weg naar de kerk had gevonden. Ook hij genoot van de sabbatschooldienst en eredienst. Thuis aangekomen deelde hij zijn enthousiasme met zijn vrouw.

Marian en Anna zijn uiteindelijk gedoopt en werden lid van de Adventkerk. Marian is nu ouderling en sabbatschoolleider van zijn lokale kerk. Hij bereidt zijn lessen zorgvuldig voor via de Hope Channel Poland. En maakt

vaak gebruik van de programma's die via Hope Channel Poland wordt uitgezonden. Vooral met de handicap van Marian is dit een belangrijke medium voor hem.

Snelle Feiten

- Meer dan 96% van de Poolse bevolking van 39 miljoen ziet zich als Rooms-Katholiek.
- Paus Johannes Paulus II was Pools en de eerste niet-Italiaanse Paus sinds 1500.
- Polen heeft 17 Nobel prijs winnaars.

7 Tijdnood Noorwegen

Pastoor Reidar Olsen,

18 februari 2017

De Adventkerk 'Bethel' in Oslo heeft een historische geschiedenis: het is de oudste Adventkerk die aangesloten diensten heeft gehouden.

John Gottlieb Matteson, een Deen, woonde in Amerika. Hij ging terug naar Denemarken en Noorwegen en startte een aantal Adventkerken. Één van de Advendkerken werd opgericht in 1879. Het gezondheidsboodschap werd in 1898 een feit toen twee Adventisten het Battle Creek Sanitarium opende. Tegenwoordig bevinden beide activiteiten elders in Noorwegen, maar heeft nog

steeds een belangrijke rol in het verspreiden van de boodschap.

De uitgeverij, die ooit begonnen was in Oslo, bevindt zich nu in Hønefoss, waar een bloeiende evangelische programma gegeven wordt. Deze wordt vooral druk bezocht door studenten uit verschillende landen die elke zomer hun tijd vrij maken om te komen studeren.

Naast het drukwerk voor de Adventkerk, biedt de Bethel Adventkerk ook via de radio en kookschool haar evangelische diensten aan. Wekelijks wordt de sabbatschoolprogramma en kerkdienst via de Hope Channel Norway uitgezonden. Het station kenmerkt zich door bijbelstudies, bijbelprogramma's, christelijke muziek, getuigenissen en verschillende programma's.

Elke vrijdag nodigd predikant Olsen de luisteraars om de erediensten op sabbat bij

te wonen. Sommigen geven hier gehoor aan.

Één van de actieve gemeenteleden is Linn Helene Stoelen, een professioneel diëtiste. Ze begeleidt de koksscholen die in de Bethel worden gegeven. De Bethel heeft een visie waar mensen zich welkom kunnen voelen en de broeder/zusterschap kunnen ervaren. De deelnemers voor de vegetarische kookcursus varieert van jong en oud en veel verschillende nationaliteiten en culturen. Door de activiteiten van de Bethel Adventkerk komen ze ruimte te kort. Ze huizen niet alleen de inheemse Noorse gemeenteleden, maar ook talrijke immigranten uit Oost-Europa, Latijns-Amerika, Afrika, en Zuid-oost Azië. Deze Adventkerk is ook een thuis voor de vele universitaire studenten in Oslo. De wens van de gemeenteleden is om de historische kelder te renoveren zodat ze

hier een multifunctionele ruimte kunnen maken om bijvoorbeeld de voetenwassing te doen tijdens de heilig Avondmaal of om bijbelstudies te houden.

De 13^e sabbatschoolcollecte gaat een deel naar deze renovatie. De gemeenteleden zijn dankbaar voor de collectes

Snelle Feiten

- Noorwegen is een Scandinavisch land met bergen, gletsjers en een diepe fjordenkust.
- Noorwegen wordt als de geboorteplaats beschouwd van het moderne sneeuwskieën.
- In de delen van Noorwegen boven de Poolcirkel gaat de zon tijdens de zomer nooit onder.

8 Van Atheïst naar Adventist Noorwegen

Torgeir,

25 februari 2017

Het was een wonder hoor Torgeir (spreek uit als Tor-GUY), een Noor, en zijn vrouw Cayetana (spreek uit als Kay-tana), een Peruaanse, bij elkaar zijn gekomen.

Torgeir was geen voorbeeldige vader. Alcohol had meer kapot gemaakt dan hem lief was. Zijn fascinatie voor Peru hielp hem om van het alcoholmisbruik af te komen. Hij maakt zijn droomtrip in 2002 en leerde Peruaanse cultuur en haar inwoners kennen. Terug in Noorwegen onderwees hij een Peruaanse jongen. Hij nodigde Torgeir uit om samen met hem zijn grootvader te

bezoeken. De tweede reis naar Peru bevestigde Torgeir zijn liefde voor Peru. Hij begon een studie Spaans omdat hij vastberaden was om nog een keer terug te gaan naar Peru.

Tijdens één van zijn reizen in Peru liep hij een restaurant binnen van Cayetana.

Ondanks zijn lijst met bezienswaardigheden wat hij allemaal nog wilde zien in Peru bleef hij bij Cayetana.

Torgeir bezocht Peru nog 3 keer in 2003 voordat hij Cayetana ten huwelijk vroeg en haar meenam naar Noorwegen.

Toen ze samen aankwamen in Noorwegen zocht Torgeir contact met de Adventkerk in Oslo zodat ze daar naar de Adventkerk kon gaan. Hij hoopte dat ze vrienden zou maken en een beetje thuis zou voelen.

God was hard aan het werk om hem zijn liefde te tonen. Hij gaf toe aan deze liefde toen hij met zijn vrouw meeging naar de

Adventkerk. Als hij achteraf terug kijkt dan besefde hij dat God al heel lang bezig was met hem. Zo was hij langzaam maar zeker gestopt met roken, drinken, ontmoette hij zijn huidige vrouw, kortom zijn leven was veranderd.

Torgeir ging steeds vaker mee naar de kerk. De predikant vroeg of hij bijbelstudie wilde hebben. Hij accepteerde de uitnodiging en na een paar maanden was hij klaar voor zijn doop.

Hij is ervan overtuigd dat hij geleid werd door God, door de heilige Geest. Niemand dwong hem het geloof op of om alles te laten wat niet goed voor je was. God was al bezig zonder dat hij het wist. Zijn bekering was 'als een bloem die heel langzaam openging', vertelde Torgeir.

Missie Post

- In 1874 kreeg de *Review & Herald* een letter van een vrouw, Reirsen genaamd, uit Noorwegen, die zei dat zij en haar man de Zevende-dag Sabbat begonnen te houden en dat verschillende anderen geïnteresseerd waren als gevolg van het lezen van de Adventkerkkranten.
- Op 8 juni 1887 werd in Europa de eerst bekende Zevende-dag Adventisten kampbijeenkomst bij Moss, Noorwegen gehouden.
- Tegenwoordig telt de Noorweegse Unie Conferentie 62 kerken en 4,531 leden.

9 Gemarteld Maar Toch Trouw Moalign , Norwegen

4 maart 2017

In de Adventkerk Bethel in Oslo kerken, naast haar inheemse Noorweegse gemeenteleden, ook talrijke andere culturen. Één van deze gemeenteleden is Moalign (spreek uit als MOE-a-line) Hailu uit Ethiopië.

Moalign, geboren en getogen in Ethiopië, geboren Adventist. Zijn vader was de eerste Adventist in Ethiopië. Hij had letterlijk veel voor zijn geloof geleden.

In de periode van 1940-1950 werden Adventisten 'Anti-Maria' genoemd. Zijn vader werd gearresteerd en moest lang zitten. Martelingen was een dagelijkse bezigheid van de cipiers. God had hem niet

verlaten. Zo braken de ketenen om zijn benen toen de cipiers hem vast wilden zetten. Ook de nieuwe ketting braken. Moalign's geloof werd hierdoor versterkt. Hij was toen nog maar 16 jaar.

Van 1978 tot 1991 nam de socialisme in Ethiopië toe. De Sovjet regime zette aan tot atheïsme. Iedereen moest de slogan: 'Er bestaat geen God!' verkondigen. Moalign en twee andere adventisten weigerden om de slogan te verkondigen of de politieke bijeenkomsten bij te wonen, werden ze genadeloos geslagen de andere jongeren. Moalign en twee andere adventisten werden in de gevangenis waar de ambtenaren de jonge gevangenen het Marxisme. Ze moesten God vervloeken en de bijbel vertrappen. Intimidatie was het dagelijkse sfeer in het gevangenis. Hij was in de voetstappen getreden van zijn vader. Net als zijn vader werd hij gemateld en

geslagen. Soms hadden de cipers een 'gepland programma'. Vaak dronken ze zoveel zodat ze zich niet schuldig hoefden te voelen.

De cipers vroegen hem hoe hij de ontberingen kon doorstaan. En hij antwoorde: 'Vraag het Jezus. Ik weet het echt niet. Ik was aan het bidden.'

Na een jaar mocht zijn vader hem bezoeken. Zijn vader vertelde dat hij trots was op hem dat hij voor Jezus opkwam. Hij raadde hem aan om niet om te kijken. 'We zullen elkaar niet meer zien. Huil niet als ik overleden ben, laat je geest je niet afleiden. Ik zal rusten in Heer en we zullen elkaar weerzien.', vertelde zijn vader.

Zeven jaren gingen voorbij. Moalign en de twee andere Adventisten bleven trouw aan God. Ze zouden de doodstraf krijgen, maar God greep in. Ze werden vrijgelaten omdat de cipers uiteindelijk overtuigd waren dat

‘hun propoganda en preken niet geaccepteerd zou worden, door niemand niet.’.

Moalign was 23 jaar toen hij vrij was. Hij ging terug naar school en studeerde daarna theologie aan de University of Eastern Africa in Baraton (Kenia).

Na zijn studie ging hij terug naar zijn geboorteland Ethiopië. Hij werd gevraagd om jeugdsecretaris en de departement rentmeesterschap op zich te nemen. Later werd hij uitgenodigd om Etiopische Adventisten in Londen (Engeland) te dienen. Uiteindelijk kwam hij naar Noorwegen.

Momenteel werkt hij samen met 50 vrijwilligers naast zijn baan als verzorger in een verzorgingshuis. Hij rust zijn ongeveer 3.000 mede-Etiopiërs toe in het geloof.

Hij vraag u om 'te bidden voor ons. Deze groep heeft uw gebeden nodig. Hartelijk dank voor uw steun en gebed.'

Snelle Feiten

- Ongeveer 90% van de Noren voelen zich Luthers.
- Vanaf 2016 bestond de Noorweegse bevolking uit 14% immigranten en kinderen van immigranten.
- Noorweegse publieke universiteiten zijn , waar ook ter wereld, gratis voor studenten.

10

Maja, Kroatië

Zij Hebben God Nodig

18 maart 2017

Maja (spreek uit als MY-ya) overhoorde als klein meisje haar oma en overgrootoma praten over God. Haar overgrootoma vertelde dat Jezus ook God was. Toen ze ouder werd vond ze haar geloof in de Katholieke kerk. Ze ging naar het dorpschool voor onderwijs. Engels werd gedoceerd door leraren van de nabijgelegen Adventische middelbare school. Zo leerde Maja het adventistische geloof beter kennen. Ze had van haar Adventistische klasgenoten al het één en ander gehoord. Na het voltooien van de basisschool mocht ze van haar ouders

haar vervolgopleiding aan de Adventistische middelbare school voltooien.

Ze merkte op dat het op de Adventistische middelbare school anders ging dan in de katholieke kerk. In de katholieke kerk lezen niet de bijbel, enkel delen uit de bijbel zoals de psalmen. Op de Adventistische school kreeg ze een bijbel en begon ze te lezen.

Jesaja 58:13 overtuigde haar van het Adventboodschap. Ze begon serieuzer de bijbel te bestuderen en leerde meer en meer over de bijbel. Ze studeerde ook de sabbatschoollessen en sloot zich aan bij een gebedsgroep. Het duurde niet lang daarna dat ze zich wilde laten dopen.

Ze heeft God en zijn woorden leren kennen via haar school. Ze leerde daar ook haar man, Daniël, kennen. Na haar studie ontving ze een uitnodiging om les te geven aan de Adventistische middelbare school in

Maruševc. Ze voelde dat dit haar roeping was.

Dit was alweer 12 jaar geleden.

Ondertussen is ook moeder geworden van 2 jongens is ze ook decaan van de meisjes op de campus.

De reputatie van de school is hard gegroeid.

Met 230 leerlingen hebben hun maximaal aantal leerlingen behaald. De schoolt wilt graag groeien door meer gebouwen bij te bouwen. De uitbreiding van de school is daarom een missieproject geworden.

Niet alleen adventisten vinden hun weg naar de Adventistische middelbare school, maar ook een hoop niet adventisten.

Het schoolbestuur wilt juist deze doelgroep voorbereiden voor de begeleiding van deze studenten met het adventische manier van leven, onderwijs en al het andere. Zij bestuderen hier de Bijbel en sommigen

kiezen ervoor om te worden gedoopt. Net als Maja drieëntwintig jaar geleden.

Missie Post

- De Adventisten school in Maruševac begon in 1969.
- De school biedt lagere, middelbare en hoge school onderwijs aan.
- Voor vele jaren werden er klassen in het kasteel van Maruševac gehouden, welke door de communistische overheid aan de Adventisten school werd verhuurd.

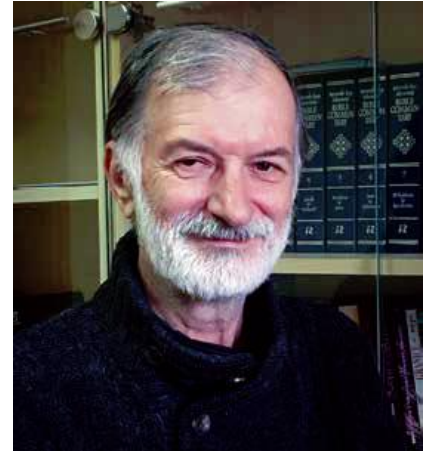
11

God Komt Als Eerste

Naum , Kroatië

18 maart 2017

De Joegoslavische Naum (spreek uit als NOW-oom), toen 7 jaar, was vastberaden om niet op Sabbat naar school te gaan. Dit ging niet onopgemerkt voorbij. Hij moest voorkomen bij een speciale commissie bestaande uit de schooldirecteur, twee leraren en twee politieambtenaren in uniform. Ze vroegen hem waarom hij niet naar school ging en of hij wist dat hij strafbaar was. Naum vertelde over zijn sabbatactiviteiten in de Adventkerk en verweest naar de 10 geboden in de bijbel. De commissie wees hem op de kansen die hij liet liggen om een opleiding te volgen.

De commissie contrereerde hun vragen op zijn vader. Of Naum gedwongen was om op sabbat naar de kerk te gaan in plaats van naar school. Hierop antwoordde Naum dat het zijn eigen keus was om naar de kerk te gaan. 'God staat op de 1e plaats voor mij', antwoorde Naum. Als Naum had gezegd dat zijn vader hem dat had beveeld, dan was zijn vader strafbaar en hadden ze hem opgepakt.

Verbaasd van zijn standvastigheid in geloof vroeg de commissie hem streng om een lied voor hen te zingen. Als dat één van de activiteiten was, dan wilden ze dat graag horen. Naum zong een lied vol lof over God en las een simpel gebed voor. Hij dankte God voor de mogelijkheden en kansen die hij van hem kreeg. Voor gezondheid, voor de overheid en voor de commissie. Ook dat hij de commissie eerlijk en correct mag antwoorden. De commissie werd stiller en

stiller. Toen zeiden ze plotseling dat hij geïnformeerd werd of hij op school mocht blijven of niet. Naum haastte zich naar huis om zijn ouders om zijn ouders te informere over wat er op school was gebeurd. Zijn ouders waren niet verrast over zijn acties. Zijn school had geen besluit genomen en Naum bleef naar school gaan, behalve op sabbat.

Omdat alle vervolgopleidingen de sabbat verplichtingen hadden, ging hij na de basisschool bij zijn vader op de boerderij werken. Hij was toen nog maar 15 jaar. God had andere plannen voor hem. Een gemeentelid uit zijn kerk kwam hem bezoeken en vertelde dat er een Adventistische middelbare school geopend zou worden.

In 1969 gingen de deuren open van de eerste Adventistische middelbare school in Maruševec. Hij was één van de 45

leerlingen. De eerste generatie. De studenten leerden onder andere uit boeken van Ellen G. White. De school was echter nog niet geaccrediteerd. Ze moesten hard werken op alle 17 examenonderwerpen te behalen om geaccrediteerd te worden. Het harde werken werd beloond toen ze hoorden dat de studenten aan het einde van de 4^e jaar hoger scoorden dan de studenten aan de openbare scholen. De Adventistische middelbare school was de beste school van Joegoslavië.

Naum studeerde verder aan de universiteit van Zagreb. Na zijn studie kreeg hij twee banen aangeboden: een politieke baan bij de overheid (met heel veel voordelen aan de overheid) en een baan als docent aan de Adventistische middelbare school in Maruševac.

Tijdens de onderhandelingen bij de overheid vroeg hij of de ambtenaren wisten

dat hij Adventist was, en waarom ze een Adventist bij de overheid wilden. De ambtenaren antwoorden dat ze graag eerlijke mensen in de politiek wilden hebben. 'Er zijn meer ambtenaren nodige met principes!.', antwoordden ze. Hij bedankte vriendelijk voor de baan. Hij had al een positie geaccepteerd op de Adventistische school. Hij wilde zijn studenten vertellen dat 'God en verlossing eerst komt, en daarna kennis en het accepteren van de verplichtingen van het leven, om het leven serieus te nemen.'. Tegenwoordig, met de hoeveelheid leerlingen die geen Adventisten achtergrond hebben, of zelfs van huis uit atheïst zijn, ziet Naum Maruševac zelfs nog meer als een zendingsveld.

Dank u wel voor uw steun voor de missie hulp op deze zeer belangrijke Adventisten onderwijs centrum in Maruševac, Kroatië.

